

Между туй Главкъ и Недія изминувахъ бърже страшнитъ и опасны улици. Като са научи аеинянинъ че Юна са намърваше въ къщата на Арбака впустихъ са за да я освободи за да я спасе. Малкото робы, които египтянинъ бѣше оставилъ въ къщата си подиръ заминаването си въ цирка послѣдованъ отъ многочисленна свита, не можихъ да са упрѣтъ на робитъ на Салустія, и когато послѣ пламнъ Безувій сплашени и растрепераны тѣ са завряхъ въ вѣтрѣшитъ подземелія на къщата. И снажестийтъ онзи еѳіопъ придверникъ напустихъ обязаноститъ си, заради туй Главкъ като остави вече вънъ Недія, Недія злочестата, ревнива и тѣзи сѣщата минута! минуваше презъ пространната колонада безъ да срѣща живъ чловѣкъ да му покаже стаята на Юна. Въ тѣзи минута са простираше по гѣстъ мракътъ што са затрудняваше да върви направо, олулявахъ са великолѣпнѣтъ колони и са измѣстяхъ и той чуваше въ сѣка минута като падаше дѣждъ отъ обгорѣлы камани заедно съ гѣстъ пепель. Запѣхтънъ тичаше той насамъ на тамъ като викаше съ голѣмъ гласъ името на Юна, до като най подиръ чу гласъ отъ една стая, *нейния гласъ!* тя извика очудена и той въ едно мгновеніе като мѣлнія бърже са затече къмъ гласа, счупи вратата, грабнѣ Юна въ прегръдкитъ си и излѣзе отъ къщата на египтянина. Като стигнѣ дѣто го чакаше Недія, той чу стѣпки къмъ къщата и различи гласа на Арбака, който преди да остави проклетата Помпея връщаше са у дома си за да си прибере съкровищата и Юна. Но дымътъ и ноцта като покрывахъ атмосферата побѣркахъ на двамата врагове да са видѣтъ, ако и да бѣхъ близо, само Главкъ различа въ мрака бѣлоснѣженото облекло на египтянина.

И тримата бърже вървѣхъ. Увы, и на кѣдъ отивахъ? тѣ не виждахъ нито дѣ стѣпватъ, не е възможно да си въобрази чловѣкъ ноцъ помрачна отъ настоящата. Боряхъ са съ безпокойствието и ужаса, а Главкъ мисляше че смъртта, отъ която са отърва, само образъ мѣни като умножаваше жертвитъ си.
